

ЛИСТ-ПОДЯКА ДМИТРУ МИХАЙЛОВИЧУ САВЕНКУ

Іскра любові, що спалахує полум'ям

*Добро і людяність плекайте в душах
Аби між вами не було байдужих
Щоб ви спішили радість принести
Даруйте людям радість і тепло
І не скупіться на слова ласкаві,
Щоб добрим людям добре скрізь було,
Щоб людяність цвіла у кожній справі!.*

Життя – це певна часова відстань, яка містить у собі події, вчинки у вимірах матеріальних і духовних цінностей, які власне і є вінцем життєвих здобутків.

Людина влаштована так, що вона завжди шукає гармонії в житті і в роботі. А гармонія життя нерозривно і тісно пов'язана із дитинством, яке у кожного було своє. Особливим було дитинство у вихованців Лісоводського дитячого будинку, одним із яких був Савенко Михайло Михайлович – випускник Лісоводської школи 1952 р.

На зустріч із своїм дитинством і школою Михайло Михайлович приїхав в травні 2011 року, майже через 60 років після випуску.

Розмова у школі була цікавою і зворушливою. Із сльозами на очах згадував своє перебування у дитбудинку і навчання у школі Михайло Савенко. Його настрої передавався всім присутнім, а його син – Дмитро Михайлович гордився своїм батьком і його життєвим досвідом...

Михайло Михайлович відійшов у вічність, а його син Дмитро – щоразу, приїжджаючи у Лісоводи спішить на зустріч з пам'яттю про свого батька біля великого і розкішного дуба, що живе на території колишнього дитячого будинку. Так-так, саме живе, а не росте. Дуб такий гордий, високий і всеосяжний, що, здається, бачить усе на світі. Якщо довго дивитись на його стовбур, то складається враження, що він дихає. І, час від часу, рухає потрісканою корою, мов грудьми...

Мабуть, колись було по-іншому... Молодість зеленим соком переливалась із листка в листок, збігала у міцне коріння і, наситившись досхоchu зеленими мінералами, поверталась у «тіло» цього могутнього велетня. Вирувала у ньому буйним життям, кріпила його і згодом вибухала безліччю золобоких жолудів. Але це було колись...

А зараз цей велетень бачить добрі справи Дмитра Савенка і іскра любові запалена батьком спалахує полум'ям у серці сина Дмитра.

Дирекція, педагогічний та учнівський колективи Лісоводської ЗОШ І-ІІІ ступенів, громадськість села щиро вдячні за допомогу школі.

Щоранку школярів зустрічають блок вхідних дверей і вікна – світлі, енергозберігаючі.

Усім відомо, що рухова активність і фізичні вправи є складовою здорового способу життя. Учні школи задоволені баскетбольними, волейбольними, футбольними і гандбольними м'ячами і мають змогу розвивати спритність, моторику, рухливість, колективізм. І все це завдяки щирому і доброму серцю Дмитра Михайловича.

При черговій зустрічі Дмитра Савенка з школярами спортивні роздягальні поповнилися новими шафами та лавочками, де зручно передягатись на уроки фізичної культури. А кабінет інформатики доповнився моніторами, що дає змогу учням поглиблювати свої знання із навчальних предметів. Якість навчально-виховного процесу залежить від належних умов роботи вчителя. Педагогічний колектив нашої школи на професійне свято отримав прекрасні, зручні сучасні столи, шафи, стенди у методичний кабінет.

Старі меблі кабінетів директора і завучів теж були замінені на сучасні і комфортабельні. І все це завдяки турботі Дмитра Михайловича Савенка – почесного жителя с.Лісоводи та керівника пошукової групи родового коріння сім'ї Савенко – Сергія Миколайовича Ісаєнко. Така вона, доля Дмитра... І це лише часточка життя, бо є ще домівка, сімейні турботи, господарські клопоти, дітки, які потребують батьківської уваги і турботи.

Людське безсмертя з роду і до роду
Увись росте з корінням родоводу,
І тільки той, у кого серце чуле,
Хто знає, береже минуле
І вмiє шанувать сучасне,-
Лиш той майбутнє вивершить прекрасне!